

TES⁺VÉREK

a Budapest József Utcái Baptista Gyülekezet lapja

XXI. évfolyam 10. szám

2011. október

Köszönet a „van”-ért

Ismét eljött a hálaadás ünnepe. Már a sokadik. Elgondolkodunk egy kicsit rajta: különös örökség baptista múltunkból – mondjuk – és felidézzük a régi idők gyülekezeteit, amikor szép hálaoltárt építettek földműves elődeink fáradságos munkájuk gyümölcséből. Mindent, amit a föld megtermett, szívük szerint odaraktak volna, de a legjavából hozhattak csupán, nem készíthettek az imaházból csúrt erre a vasárnapra. Eljöttek a szomszédos gyülekezetekből, jó volt találkozni, ünnepelni együtt, összeforralni a hálaadás örömeiben. Mindenért, egyedül Istennek mondani köszönetet.

Gyorsan letűntek a régi korok, gyökerestül megváltozott a világ, vele az életünk. Már nem a föld adja sokunknak a megélhetést. Annak gyümölcsei már nem teremnek kezünk munkája nyomán, s régen nem ez adja családjainknak a megélhetést. Irodák, gyárak, termek mesterséges világában dolgozunk, tanulunk, hiszen ez az életterünk. Miért erőltetnénk egy olyan ünnepet, amit nem is értünk? Tényleg semmi kézzelfogható oka nem maradt már az Isten iránti hálaadásnak?

Nézzünk szét, mi az, amit nap, mint nap látunk, amit megszoktunk, mint a levegőt, a vizet, az ételt, a ruhát, az otthont, a családot, a munkahelyünket, iskolát, az eget fölöttünk, a napot, az esőt, kezünket, lábunkat, közösségünket, imáinkat, a hitet. Tudunk róluk, de ezek miatt nem dobban meg a szívünk.

A hiányt érezzük igazán! Ezt is meg kell szerezzük, abban sem maradhatunk le, valami, valaki még mindig kell, hogy teljes legyen az életünk – aztán csak pillanatnyi az örömünk s máris újabb vágy hajt bennünket, időt se hagyva hálára, megelégedésre. A nagy, végső veszteségek

közben döbbenünk meg, hogy mennyi mindenünk volt, de már nincsen semmink!

Hálaadás napján álljunk meg egy kicsit a hajszával, zárjuk el egy napra a hiányaink mohón telhetetlen áradatát, és kezdjük el számba venni, amink van. Emberek, dolgok, életutunk, hitünk, közösségünk, otthonunk, családjunk. Van Istenünk. Az Egyedüli, a Mindenható, az Irgalmas.

Sík Sándor Istennek mondott sorai visszhangoznak bennem:

„Ó engedd, engedd csak azt mondanom,

Amivel lelkem színiültig tele:

Az egyetlenegy boldog dadogást:

Hogy vagy, vagy, vagy, ó milyen nagyszerű!

Hogy énnékem vagy! milyen édes, édes!

Hogy Te vagy, nagy vagy, szép vagy, jó vagy, szent vagy!”

(Imádság a hegyen - részlet)

Legyen ez a hálaünnep nekünk is köszönet a „Van”-ért!

Újvári Ferenc lelkipásztor

HÁLAÉRZÉS

ISTENEM!

Köszönöm az érzést, mit adtál,

Hisz érzem áldó kegyelmedet.

És mint a sas, mikor szárnyát kitarja

Úgy óvod vele életemet!

Bár mindezt meg nem érdemlem!

TE mégis foglalkozol velem

Csodás szeretetteddel, türelmeddel

Egyengeted hitéletem.

Köszönöm a szót, s a hangot,

S, hogy számmal mindezt elrebegetem!

És bízva megtartó kegyelmedben

Mindenért hálás vagyok: ISTENEM!

Kiss Frigyes

Gyülekezeti életképek

Szilágysomlyói testvérek látogatása Budapesten

A szilágysomlyói és a József utcai gyülekezet testvérisége között fennálló rokoni kapcsolatok mellett egy másik kapcsolat is kialakult a közelmúltban a két gyülekezet között, ugyanis ez év májusában a szilágysomlyóiak gyülekezetünk Erdélyben kiránduló tagjait látták vendégül. Szeptember 3-án és 4-én pedig a József utcai gyülekezet fogadhatta a szilágysomlyói gyülekezet egy csoportját. A programot Huszta Tibor testvér szervezte számukra.

A kb. 30 fős, vegyes korosztályú erdélyi csoport a szombati napot városnézéssel töltötte. Meglátogatták többek között a Parlamentet és a Vajdahunyad várat is. Tízórára és ebédre imaházunk alagsorában láttuk vendégül őket - ezúton is köszönet a segítő testvéri kezeknek! Este 7 órától pedig gyülekezetünk néhány tagjával kiegészülve hajókirándulás keretében volt lehetőségük Budapest esti arcát is megcsodálni. Vendégtestvéreink éjszakára a gyülekezet családjainál voltak elszállásolva, s így a vasárnap délelőtti istentiszteleten is velünk lehettek, amelyen Szekrényes Pál, szilágysomlyói lelkipásztor hirdette köztünk Istenünk ígését, a csoport többi tagja pedig egy "színes szolgálati csokorral" ajándékozta meg a jelenlevőket. Szomor Anikót kértem, hogy néhány sorban írja le, őt személyesen mi érintette meg a délelőttben: „Az istentiszteleten elhangzott bibliai történet – melyben egy ágyon fekvő beteget visznek segítői Jézus elé - megragadta figyelmemet. Emberek élünk együtt itt a Földön. Sokszor mégis

egymásnak akadályok vagyunk, mint a történetben, ahol a sokaság miatt a béna embert nem tudták Jézushoz vinni. De lehetünk/lehetnének egymásnak segítői is! Az egység fogalma jutott eszembe, amelyet különösen az imaházban szoktam érezni. Számomra az egységet a Krisztus gyülekezete testesíti meg Krisztus kegyelméből. Leírhatatlan érzés. Nagyon bensőséges volt az istentisztelet zárásaként együtt elénekelni vendégeinkkel a magyar himnusz - ekkor a gyülekezetből néhányan el is érzékenyültek!”

Páran az alkalom után együtt ebédelhettünk még az erdélyi testvérekkel imaházunk alagsorában (természetesen az ebédet készítő és felszolgáló testvéreknek is köszönet!), majd testvéreink a kora délutáni órákban hazaindultak. Jó volt együtt lenni! Jó volt a testvérek közvetlenségét, szeretetét megtapasztalni! Hála legyen Istennek a hétvége áldásaiért!

K.R.

NYUGDÍJAS KLUB

Isten kegyelméből újra találkozhattak és örülhettek egymásnak nyugdíjas testvéreink ebben az új évadban szeptember 8-án.

Újvári Ferenc lelkipásztor testvér köszöntötte a 20 fős kis közösséget és Pál I. Korinthusi levél 9. részének 19-23. versei alapján szolgált Isten ígéjével. Megemlítette, hogy ebben az életszakaszban – amelyikben a nyugdíjas éveinket töltjük – a legkülönbözőbben érezzük magunkat: hol erősek vagy éppen fáradtak, gyengék, betegek vagyunk. Ha valaki mellettünk van, akkor mindez sokkal könnyebb. Pál azt mondja: nekem törekvésem, hogy oda tudjak állni az emberek mellé, vagyis „Az erőtlenségnek erőtlenné lettem, hogy megnyerjem az erőtlenekeket...” és hogy megnyerjem a pogányokat. A mi küldetésünk is

legyen az, hogy megnyerjünk embereket Krisztusnak, aki felemel, megtart minket az örök életre.

A vendégszeretet gyakorlása közben megnézhattuk A szabadság himnusza (angolul: Amazing Grace, Csodálatos kegyelem) c. filmet, melyben a rabszolgaság eltörlésének brit élharcosa meséli el élettörténetét, aki mellett áll a rabszolgahajó-kapitányból lett pap, egyben Az Úr irgalma végtelen... c. híres himnusz szerzője, valamint egy rabszolgából lett író. Együtt sikeresen veszik fel a harcot az emberek közömbösségével szemben.

Szabó Mária

Hálaadás

Mindenért, amit adott:

Istennek legyen hála!

Mindenért, amit megakadályoztál:

Istennek legyen hála!

Mindenért, amit elvettél:

Istennek legyen hála!

Mindenért, amit megelőztél:

Istennek legyen hála!

Mindenért, amit megbocsátottál:

Istennek legyen hála!

Mindenért, amit nekem készítettél:

Istennek legyen hála!

A halálért, amelyet nekem választottál:

Istennek legyen hála!

A helyért, melyet nekem készítettél:

Istennek legyen hála!

„Az ember itt kevés a szeretetre. Elég, ha hálás legbelül. Ezért-azért; egyszerűen mindenért.”

Pilinszky J.

Közreadta: B.V.

Köszöntés

Szeretettel köszöntjük a 90. születésnapját ünneplő Kárpáti Tivadarné, Vilma néni! Vilma néni elbeszéléséből megismerhettük életének küzdelmes, megpróbáltatásokkal teli élettör-

ténetét. 1943-ban, 22 évesen fogadta el Jézus Krisztust megváltójának és bement a József utcai baptista imaházban. Urához és a gyülekezetéhez életének küzdelmes éveiben is hű maradt, és hite szerint Istennek köszönhet, hogy a reménytelen élethelyzetekből is csodálatos módon kivezette őt. Leánya és férje, Karcsi, valamint az unokák és dédunokák nagy szeretettel veszik őt körül. 2000 decembere óta a csepeli Arany Alkony Idősek Otthonában él, így az otthonban lelki szolgálatot végző Csepeli Baptista Gyülekezetéhez is tartozik, de a József utcai Baptista Gyülekezetnek a tagja.

"Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek." (Máté 11:28)

ht

Arany Alkony

Gyülekezetünk szolgáló csoportja, zenei szolgálattal, költeménnyel és biznyságtétellel tette gazdaggá a

Törökbálinti Arany Alkony Idősek Otthonában az istentiszteleti alkalmat. Szolgáló testvéreink: Oláh Lajosné, Szabó Debóra, ifj Szűcs Gábor és Temesvári József. Kiss Emil testvér igei szolgálatában az elengedés nem könnyű, de az Istennel való találkozás biztató reménységéről tett biznyságot.

ht

HÁLAADÓ VERS

Adjunk hálát Istenünknek
Ezen a szép ünnepen,
Hiszen kezünknek munkáját
Megáldotta kegyesen.

Szívünk tele van örömmel,
Hogy házába jöhettünk,
Míg e hajlék így felépült,
Nagy ereje járt velünk.

Új templomunk hív bennünket,
Jöjjünk hát mind lelkesen!
Az oltáron az áldozat
Hálás életünk legyen!

Gerzsenyi Sándor

Megtaláltam a Messiást!

Örömnépre jöttünk össze szeptember 25-én a József utcai gyülekezetben, ahol újból megmozdult a víz. Együtt örültünk a rokonokkal és a szülőkkel, mikor lányaik, Kiss Regina és Kiss Tamara állt a medence szélén, azzal az elhatározással, hogy Jézusba vetett hitüket bemeztéssel is megpecsételjék.

A megszólító ígét Nagy Imre testvér a Jel 7:13-17 szerint olvasta, majd az énekkar és a köszöntések után Újvári Ferenc lelképásztor a János 1: 19-42 alapján hirdette az ígét. Az ígehirdetés témája: Keresztelő János bizonyágtétele az Isten Bárányáról és András nagy felfedezése, aki örömmel újságotja a hírt

testvérenek, Simon Péternek, hogy „Megtaláltam a Messiást!”

Erről az egy mondatról szolt ez az alkalom is „Megtaláltam a Messiást!”, így tettek bizonyágot a keresztelendők. Tamara bizonyágtételében elmondta, hogy mikor ő és testvére kórházba került, haragudott Istenre, de mikor érezte Isten gondoskodását, szeretetét és kegyelmét, átadta neki a szívet. Regina megköszönte az érte mondott imádságokat, és hálás Istennek, mert az élet mélységében megérezhette kegyelmét, vele volt a megpróbáltatásokban, és reméli, hogy Istenben bízva és benne megkapaszkodva, megőrzi hóféhéren a ruháját. Erről szolt az elmondott vers is. Ezt követően megtörtént a fogadalomtétel és a bemeztési szertartás az énekkar kíséretével, majd Erdélyiné Kovács Zsóka felolvasta a hitvallást a bemeztésről és az

ezzel kapcsolatos ígeverseket.

Szigeti Béla testvér arról tett bizonyágot, hogy a bűnös ember Isten által megváltoztatható, és kérte a jelenlevőket, hogy ne hagyják ki Istent az életükből. Az áldást kérő imádságok után a gyülekezet nevében Kántor Tamás és Kántor Imréné köszöntötte az új tagokat. Hálásak vagyunk értetek Regina és Tamara, mert „megtaláltátok a Messiást” és így Isten nagy családjához tartozhattok. Imádkozunk, hogy mindvégig kitartóak és hűségese legyetek.

Deák Ildikó

HÁLÁT ADOK

Hálát adok azokért
A titkon mondott imádságokért,
Amiket az Ige diadaláért küldtek...
Hálát adok azokért
A titkon épült oltárokért,
Amik viharok fergetegében le nem dültek.
Hálát adok azokért,
Akik megtartották a hitet.
A népért,
Amely éretted küzdelemre ment,
A békéért,
Amiben könnyű lett a kereszt.
A háláért,
Aminek hangja, szava nincs!
Az ígéért,
Amelyik könnyű és jó bilincs.
Hálát adok,
Mert szépség van a szavak mögött,
mert szép a lélek,
Amikor megnyugszik két kezed között,
Hálát adok,
Bár erre nem vagyok érdemes.
Hálát adok,
Mert megszentelted szövetségedet.
Uram! Ma szép, ma jó, ma szent a lélek szava,
Mert benne cseng a hála diadala,
Mert benne cseng az örök felmagasztalás,
Dicsőség Istennek és hálaadás!

Kárász Izabella

2011 a Család éve KRISZTUSI LEKÜLET

Jóság – alázatosság – hit (Luk 7 : 1 – 10)

A felolvasott igeszakaszban egy ember csodálatos meggyógyításáról, annak körülményeiről olvasunk. Egy százados, a római hadsereg egyik tisztje, a szolgálja érdekében Jézushoz folyamodik. Az akkori

időket ismerve a történelemből tudjuk, hogy milyen volt akkor az úr – szolga viszony. Az urak, a tulajdonosok mindent megtehettek a szolgálkival szemben. Már az a tény is, hogy a százados így járt el a szolgája érdekében, az maga volt a csoda, hisz másként is tehetne volna. Ő minden fölött állt a településen, egy világbirodalmat képviselt, a szolga pedig egy kiszolgáltatott, elnyomott és megtűrt emberke volt. Akár párhuzamot is vonhatunk Isten és az ember között: Ő, a Mindenható Úr, az ember pedig csak egy kis porszem. Ennél nagyobb gyógyítási csodát sehol sem olvashatunk az evangéliumokban. Jézus legnagyobb csodája ez, hisz anélkül, hogy látta volna a szenvedőt, egy kéz érintés, simogatás vagy tekintet nélkül, egyetlen szóval visszaadta az egészségét egy haldoklónak. Mindenesetre a századosnak ez ügyben tanúsított viselkedése isteni tulajdonságot takar.

Mi jellemezte a századost?

1. Először is a **KEDVESSÉGE**. Jellemének ez a vonása három módon is kitűnik.

- Láthatjuk, **amint szolgájával bánik**. Gyöngéden gondoskodik róla, amikor beteg és az egészségének visszanyerésén fáradozik.
- Aztán a kedvességét látjuk **a zsidó nép iránti érzelmeiben**. Nem vetette meg őket, ahogy a pogányok általában tették. Nem uralta le őket, ahogy egyes tisztárai tették. A legerősebb bizonyágtételt a zsidók főemberei a vének teszik róla: „...szereti a mi népünket...”
- Nem utolsó sorban kedvessége **a tetteiben is megnyilvánult**. Bőkezű adakozó, felépíti, korszerűsíti a kapernáumi zsinagógát. Úgy látta, hogy az a ház nem felel meg az ő rendeltetésének. Új istentiszteleti házat épít, ahol Istent dicsőíti a kiválasztott nép. Ne felejtsük el, hogy úgy teszi mindezt, mint pogány, aki a hatalom képviselője, a nép, akiért mindezt tette a leigázott, megszállt nép!

Feltevődik néhány kérdés: hol tanulhatta a százados ezt a kedvességet? Mivel magyarázhatjuk, hogy egy születésileg pogány ember ilyen lelkületet tanúsít? Erre a lelkületre nem tehetett szert a római

haditáborban, a görög és latin filozófia sem ajánl ilyesmit. A tribünök, tanácsok, prefekturák, sőt maga a római császár sem erre serkentette. Akkor mégis miért tette? Egy magyarázata lehet a dolognak. A százados Isten kegyelméből tette amit tett. A lélek megnyitotta értelmének szemeit és egy új szívet adott belé. Az isteni dolgokról való ismerete homályos lehetett. Hitbeli látása valószínűleg az ótestamentumi írásoknak igen hiányos ismeretére épült. De volt világossága felülről, és ez befolyásolta életét. A százados példájából mi is tanulhatunk. Tanúsítsunk mi is mindenki iránt kedvességet, akivel csak dolgunk van. Törekedjünk arra, hogy legyen látó szemünk, segítő kezünk, érző szívünk és készséges akaratunk a jótevésre. Legyünk készek sírni a sírókkal és örülni az örülőkkel. Ez a leghatásosabb misszió, amit az emberek előtt végezhetünk. Erre majd odafigyelnek, vonzóvá találják életünket, gyülekezetünket. A kedvesség mindig magával hordja a jutalmát. A kedves emberek ritkán vannak barátok nélkül.

2. A másik bizonyíték, hogy Krisztusi lelkülete volt, az a százados **ALÁZATA**. Ez az ő figyelemre méltó üzenetéből tűnik ki, amit Jézusnak küldött: „...nem vagyok méltó, hogy házamba jöjj, amint magamat sem tartom méltónak, hogy hozzád menjek...” Félretette azt, hogy ő a hatalom képviselője és nem hivatalnokként próbált Jézusnál közbenjárni. Elismerte, hogy Jézus hatalmasabb mint ő, és csak ő tud rajta segíteni. Volt egy afrikai államfő, akit Tallbotnak hívtak. Afrikai szokásoknak megfelelően ha külföldön megjelent bárhol is, a kezében mindig volt egy kis tárgy, ami az országát, annak az országnak az erejét, hatalmát jelképezte. Hívó ember lévén sokszor kérték fel, hogy hirdesse Isten igéjét. Olyankor fogta a kis tárgyi jelképet, berakta a szószék alá mondván, hogy sokkal nagyobb hatalom van most jelen. A százados is felismerte Jézus isteni hatalmát és meghajolt előtte!

Azokat, amit Jézusnak üzent, meglepően ellenkeztek azzal, amit a zsidók főemberei mondtak róla: „...méltó, hogy megtegyed neki...” Az az igazi alázat, ha mások tartanak annak, ha mások teszik rólam ezt a bizonyosságot. És ettől az is nagyobb bizonyosság, ha maga Urunk van ilyen véleményen rólam! Az ehhez hasonló alázatosság az egyik legerő-

sebb bizonyosága Isten lelkének bennünk való lakozásának. Ezt csak is a Szentlélek tudja munkálni a mi életünkbe. „...mindenki aki magát megalázza, felmagasztaltatik, és aki felmagasztalja magát megaláztatik...” (Luk 18 : 14). Nem minden hívőnek adatik, hogy nagy kegyelmi ajándékai legyenek, vagy nagy dolgokat tegyen Istenért, DE minden hívőnek kötelessége, hogy törekedjen az alázatosság felöltésére!

3. A harmadik nagy bizonyágtétel arra, hogy Isten lelke volt benne az **a HITE** volt! Azt kérte Jézustól „...csak szólj egy szót és meggyógyul az én szolgálóm...”. Szükségtelennek tartotta, hogy urunk odamenjen. Úgy tekintett Jézusra, mint akinek hatalma van parancsolni a betegségnek, amint neki is hatalma van a katonái felett. Teljes szívvel hitte, hogy Jézus szava elégséges. Nem csodát és nem jelet kért. Jézus meglepődött a százados hitén. Ritkaság volt ez abban az időben! A farizeusok jelet kértek tőle, a sokaság sokszor azért követte mert csodát, szenzációt akart látni. Ez a pogány százados pedig teljes hitét Jézusba vetette. És Urunk bizonyágot is tett róla: „...ilyen hitet még Izráelben sem láttam...” – pedig nekik kellett volna a legnagyobb hitet tanúsítaniuk iránta. Az utolsókból lesznek elsőek és az elsőkből utolsóak. A római katona hite erősebbnek bizonyult a zsidók hiténél. A Krisztus szava erős alap. Aki erre épít, sosem fog csalódni. A hívők, vagyis mindnyájan bűnbocsánatot nyertünk, megigazulva és megdicsőülve fogunk állni Isten előtt az utolsó napon! –**MIÉRT? –CSAK!**-Mert így mondta, ezt ígérte–és ezért ígyis lesz! A történet nagy bátorítást ad számukra.

Érdemes, és kötelességünk közbenjárjunk testvéreinkért, szeretteinkért, embertársainkért! Közbenjártak a vének, a százados és lett eredménye. Meggyógyult a beteg. Ezért mi se adjuk fel az imádságot, a közbenjárást, a könyörgést, hisz Jézusnak van hatalma és kész a könyörületre. Ki kell emeljem azt az előnyt, ami az istenfélő családhoz való tartozásunkban rejlik. Legyen az akár biológiaiilag vett, vagy akár Isten népe a közösség, nagy áldás rejlik benne. Milyen jó volt a szolga számára, hogy ilyen családhoz tartozott. Beteg volt, gondozták. Mindent megtettek a gyógyulásáért. Ilyen kell legyen a légkör a családukban, a gyülekezetünkben!

Egymásra odafigyelni, segíteni, meglátogatni, gondozni és lelkigondozni testi – lelki betegeinket. **Szeretnénk ilyen gondoskodást?** Akkor, válasszuk az Urat! Neveljük gyermekeinket Isten félelmében, hogy megtanulják a kedvességet, az alázatot, a hitet. Fontos, hogy ebben nevelkedjenek, éljenek, hogy ilyen értékrendszert tanuljanak. Ha ezen szempontok alapján választanak majd a jövőben családot, iskolát, munkahelyet, akkor Isten áldása fogja kísérni mindannyiunk életét! Minden lépésünkben első gondolatunk lelkünk értékeinek a szem előtt tartása legyen! És akkor Isten segítségünkre lesz! Bízunk rá magunkat teljes hittel! Megéri!

Kiss Frigyes

Háladal

**Köszönöm, hogy jöttél,
és áldozat lettél
számtalan vétkeért
Jézus, Isten Fia!**

**Köszönöm, hogy szántál,
és kegyelmet adtál,
mikor bocsánatért
Te Eléd borultam.**

**Legyen áldott neved,
s hadd dicsérjen Téged
ünnepi zsoltárral
minden nap, énelem,**

**mert méltó vagy arra,
hogy örömmel áldja
drága szereteted
szívem, és a lelkem!**

Mátis Kelemen

Innen - onnan

GYEREK SZEMMEL

Az öregember naphosszat a hintaszékében gubbasztott. Feltette magában, hogy nem mozdul ülőhelyéről, amíg meg nem látja Istent.

Egy szép tavaszi délutánon is ott ringatózott, lankadatlanul az égi jelzésre várva, amikor észrevette, hogy vele szemközt egy kislány játszik az utcán. A lányka labdája begurult a kertjébe. A kicsike utanaszaladt és ahogy lehajolt érte, pillantása az öregre esett.

- „Bácsi kérem, láttam, hogy mindennap itt tetszik üldögélni, és mintha keresni tetszene valamit a messzeségben. Mit tetszik annyira nézni?”
- „Jaj, aranyoskám, te még kicsi vagy ahhoz, hogy ezt megértsd.”
- „Lehet, de anyu mindig azt mondja, ha valami jár a fejemben, beszéljek róla bátran: "Oszd meg a gondolataidat, Lizácska!", így biztat mindig. Folyton azt hajtogatja, hogy az emberek így könnyebben megértik egymást.”
- „Hát, Lizácska, én azt hiszem, most mégsem segíthetsz.” - dörögte a férfi.
- „Lehet bácsi, de talán az is segítség, ha meghallgatom.”
- „Na jó, akkor elárulom, hogy Istent keresem.”
- „Ne tessék haragudni, de ebben a székben ülve tetszik keresni Istent?” - képedt el a kislány.
- „Nos, igen. Mielőtt meghalok, hinni szeretném, hogy van Isten. Valami jelre várok, de eddig hiába.”
- „Jelre? - csodálkozott el még jobban Lizácska. - De bácsi kérem, Isten jelt ad, valahányszor levegőt veszünk. Amikor érezzük a virágok édes illatát. Amikor halljuk a madarak énekét. Amikor kisbaba születik. Isten jelez nekünk, amikor nevetünk és amikor sírunk, amikor könnyek gördülnek le arcunkon. Jeladás a szívünkben, amikor megölelünk és szeretünk valakit. Isten jeladása a szél, a szivárvány, az évszakok váltakozása. Megannyi jel, és a bácsi nem hisz benne? Isten a bácsiban van, és énbennem is. Nincs mit keresni, mert ő örökké jelen van.” - Egyik kezét csípőre téve, a másikkal a levegőben hadonászva folytatta:
- „Anyukám azt mondja: >>Ha valami hatalmas dolgot keresel, Lizácska, akkor nem látsz a szemedtől, mert Istent látni annyi, mint az egyszerű dolgokat látni, az életet látni.<<”
- Tényleg sokat tudsz kislányom, de ez nekem nem elég.

Lizácska odalépett az öreghez, pici kezét a férfi szívére tette, és halkan a fülébe súgta:

- „Idebentről jön, bácsi, nem odafentről - mutatott az ég felé. A szívében, a saját tükrében keresse, bácsi, akkor meglátja majd a jelet.” Visszaballagott az utcára, megfordult, és elmosolyodott. Lehajolt, hogy megszagolja a virágokat és odakiáltott: - „Anyukám azt mondja: >>Ha valami hatalmas dolgot keresel, Lizácska, akkor nem látsz a szemedtől.<<”

(Dee Dee Robinson)

Gondolatok

- Isten minden emberben él, de nem minden ember él Istenben. Ez az emberi szenvedés oka.

(Bráhmán bölcs mondás)

- Végzetes dolog, hogy az emberek nem ismerik Istent; még végzetesebb, hogy Istennek tartják, ami nem Isten.

(Lactantius)

- Azért, hogy az ember nem ismeri fel és nem érti meg Istent, még nincs joga arra következtetni: Isten tehát nincs. A logikus következtetés csak az, hogy még nem képes Istent megismerni és felfogni.

(Tolsztoj)

- Sorsunk alakulásában nem láthatjuk mindig Isten kezét, de bizonyosak lehetünk afelől, hogy mindig velünk van.

(Spurgeon)

- „Az Isten iránti szeretet akkor tiszta, ha az öröm és a szenvedés egyenlő hátlára indít.”

(Simone Weil)

Gyülekezetünk betegei

Burceva Jevdokíja
Gálffy Imre
Groska Erzsébet
Hetzke József
Husztai Tiborné
Husztai Dezső
Kántor Andrásné

Nagy Sándor és neje
Rumbold Gyula
Sebők Györgyné
Sípos Terézia
Sós Gábor és neje
Szabóné Tünde
Szalay Mihályné

Kántor Imréné Szebeni Gyula és neje
 Kárpáti Tivadarné Tóth Imréné
 Liptai Sándorné Vida Sándor és neje
 Maczkó Györgyné Vodiczky Mária
 Mészáros Sándor

„Istennél semmi sem lehetetlen.” (Luk1:37)

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek meg imádkozni! Jézus Krisztus, az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál és Huszta Tiborné testvérnőnél megtalálható.

Helyreigazítás: "A Testvérek újságban 2011. szeptember 04.-én megjelent "Az ajtó csak belülről nyitható" cikkem nem az eredeti, általam elküldött szövegszerkesztési és gondolati formában jelent meg. Kérem szépen a korrekciót elvégezni.

Szeretettel és Tisztelettel:
 Mészáros Lajos

Eredeti: Jézus Krisztus úgy látta, hogy ŐT MAGÁT kell beengedni, nekünk is ezt kell tenni. Ma is ott zörget sok gyülekezet ajtaján, de Ő nem nyitja meg az ajtót! Ott áll Jézus a róla elnevezett egyház ajtaja előtt, de az nem hajlandó beengedni! Mikor tanítványaival együtt élt a földön Jézus, nem tagadták meg Őt, hanem missziós lelkülettel teljesítették a missziós parancsot. " Az elírásért elnézést kér:
 A SZERKESZTŐ

Hírek

Gyülekezetünk októberi programja:
 Hálaadó ünnepély: okt. 08-09.
 Nyugdíjas Klub: okt. 13. du. 15: 00 óra.
 Törökbálinti Arany Alkony:
 okt. 16. du.14:30.
 Láss, ne csak nézz!" ifjúsági evangélizációs hétvége: okt. 22-23.
 Énekkar látogatása Kétegyházára: okt. 30.

2011. augusztus 30-án megszületett Madarász Melinda és Molnár Csaba gyermeke: Domonkos. Isten áldását kívánjuk testvéreink családi életére!

Lapzártánk minden hónap 15-e. Szerkesztők.

József Utcai Baptista Gyülekezet
 cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

www.jozsefutca.hu
www.jubi.hu

„Folyóirat” rovatában is olvasható újságunk!

Folyamatosan kerülnek fel az igehirdetések is.

Rendszeres alkalmaink :
Új vasárnapi istentiszteleti rend
próbaidőszaka okt.1.-dec.31.-ig
Vasárnap de.

9:00-9:30 Imaóra a kisteremben
 9:30-10:30 kiscsoportos alkalom
 10:30-11:30 istentisztelet

Vasárnap du.
 16:00 énekóra
 17:00 istentisztelet

Szerda este
 18:00 bibliaóra
 19:00 énekóra
 Minden hónap harmadik vasárnapjának délutánja missziós szolgálatokra felszabadítva.
 Mindenkit szeretettel várunk!